

מ"ת 33596/02/20 - מדינת ישראל נגד חדיקה שרחה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 33596-02-20 מדינת ישראל נ' שרחה(עציר)

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
המבקשת מדינת ישראל
נגד ע"י ב"כ עו"ד מיטל בוכמן-שינדל
המשיב חדיקה שרחה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אכרם חליחל

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ארבעה אישומים שעניינם שלוש עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, עבירת תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, עבירת ניסיון לסחר בנשק ועבירת הפרת הוראה חוקית.

2. על פי כתב האישום הפעילה משטרת ישראל, במסגרת מאבקה בהפצת סמים מסוכנים, כלי נשק וסחר ברכב וחלקי רכב גנובים, סוכן סמוי. במסגרת פעילותו, רכש הסוכן בעבור סכום כסף סמים מסוכנים בעסקאות שתואמו מראש ובוצעו עם המשיב, כמפורט בארבעת האישומים. באישום הראשון מייחס כתב האישום מכירה של כ-9.5 גרם קוקאין תמורת 4,000 ₪. נטען כי במהלך ביקור של הסוכן במקום מעצר הבית של המשיב הציע המשיב לסוכן לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג קוקאין בתמורה ל-380-400 ₪ לגרם. נטען כי הסוכן והמשיב נדברו על כך שהמשיב ישלח לסוכן שליחים באופן, שיגיעו לפגוש את הסוכן בשועפט, שם ימסרו השליחים של המשיב לסוכן את הקוקאין. על פי כתב האישום, ביום 1.12.19 הגיעו השליחים לנקודת המפגש, נכנסו לרכבו של הסוכן ומסרו לו שקית שקופה עטופה נייר טואלט ובה הקוקאין. באישום השני נטען כי המשיב יצא ביום 8.12.19 את מקום מעצר הבית שבו שהה, הגיע לנקודת המפגש, נכנס לרכבו של הסוכן ומסר לו גוש קוקאין עטוף בשקית במשקל 25.19 גרם ובתמורה קיבל מן הסוכן 9,500 ₪ במזומן. באישום השלישי נטען כי ביום 25.12.19 נפגשו המשיב והסוכן בנקודת המפגש ולאחר שהמשיב נכנס לרכבו של הסוכן הוא מסר לו שקית שקופה ובתוכה קוקאין במשקל 14.73 גרם תמורת 5,700 ₪. כמו כן, נטען באישום זה כי ביום 29.12.19 שלח המשיב לסוכן תמונה של אקדח והציע לסוכן לרכוש ממנו את האקדח תמורת 38,000 ₪. נוכח מחירו היקר של האקדח, בסופו של דבר לא בוצעה העסקה. באישום הרביעי נטען כי ביום 4.1.20 התקשר הסוכן למשיב, ובמהלך השיחה ביניהם עדכן המשיב את הסוכן כי הוא עתיד להיכנס לכלא ביום המחרת וכי הוא סידר לו בחור שמוכר קוקאין ברמה גבוהה אשר ממתין לטלפון ממנו. לאחר מכן שלח המשיב את מספר הטלפון של אותו אחר, עמו יצר הסוכן קשר ולמחרת נפגשו השניים והסוכן רכש מאותו אחר 18.7 גרם קוקאין בתמורה ל-8,000 ₪. באישום זה מיוחסת למשיב עבירה של תיווך לסחר בסמים מסוכנים.

3. בדיון שהתקיים היום טען הסנגור כי קיים כרסום וחולשה ברוב האישומים המיוחסים למשיב. ראשית, נטען לליקוי בהסכם בין משטרת ישראל לבין הסוכן, כפי שיוסבר בהמשך. שנית, נטען כי בניגוד לאמור בכתב האישום, לא קיימת היכרות רבת שנים בין הסוכן לבין המשיב. שלישית, נטען כי כל השיחות בין הסוכן לבין המשיב היו באמצעות טלפון נייד אשר רישומי המשטרה לא מלמדים כי טלפון זה היה בבעלות המשיב. רביעית, נטען כי לא בוצע זיהוי קולי על פיו ניתן היה לזהות את קולו של המשיב בשיחותיו עם הסוכן. חמישית, נטען כי הסרטון המתעד את הפגישה ברכב עם הסוכן אינו מאפשר זיהוי של המשיב כמי שנכנס לרכבו של הסוכן. שישית, נטען כי שקיות הניילון בהן סופקו הסמים לא נשלחו למעבדה לבדיקת טביעות אצבעות או DNA. שביעית, נטען כי קיים קושי בהוכחת העבירה של ניסיון לסחר בנשק בהיעדר חוות דעת מומחה ביחס לנשק, שלא נתפס. שמינית, נטען כי אותו אחר שנזכר באישום הרביעי הכחיש קשר עם המשיב ובנוסף הוא שוחרר לחלופת מעצר, למרות שחלקו לכאורה עולה עשרות מונים על חלקו של המשיב.

4. פרט לטענות בדבר ראיות לכאורה, טען הסנגור כי למרות שחלף זמן רב, לא עלה בידי שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר ובנסיבות אלה אין צורך להמתין להגשת תסקיר. הסנגור הציע כי המשיב ישוחרר לחלופה המרוחקת מביתו, לדירה שכורה ברח' הרצוג 81 בירושלים, בפיקוח של שלושה מפקחים, נעדרי עבר פלילי, אשר יוכלו להתייצב לדיון לשם בחינתם על ידי בית המשפט.

5. להלן אדון בטענות ב"כ המשיב ביחס לכרסום וחולשה באישומים המיוחסים לו. ראשית, אתייחס לטענות בנוגע להסכם עם הסוכן. במהלך הדיון הוצג הסכם מיום 5.9.19. הסנגור הפנה את תשומת הלב למספר סעיפים בהסכם. בסעיף 2 להסכם הובהר לסוכן כי כדי להפעילו כסוכן סמוי על המשטרה לבצע מספר בדיקות וכן לקבל אישור פרקליטות לכך. בסעיף 3 להסכם נקבע כי רק לאחר שיצליח הסוכן, המכונה בהסכם גם "המועמד", לבצע את המשימות אשר יוטלו עליו בהצלחה, יוחלט אם יחתם את הסכם סוכן מפורט. בסעיף 17 להסכם נקבע כי זכאותו של הסוכן לגמול תיקבע במסגרת הסכם הסוכן המפורט אם יחתם עמו. לטענת הסנגור, לא קיים אישור מאת פרקליט המחוז או מי מטעמו וכן התברר כי לא נחתם בסופו של יום הסכם סוכן מפורט. לאור האמור, נטען כי הפעלת הסוכן הייתה בלתי חוקית. ב"כ המבקשת טענה בדיון כי לא נחתם הסכם נוסף מעבר להסכם מיום 5.9.19 וכי ניתן אישור של פרקליט המחוז וסגנו, אשר היו מעורבים בהחלטה להפעיל את הסוכן. לאור ההסכם שהוגש (סומן על ידי בספרה 1) ולאור הצהרת נציגת המדינה בדבר קבלת אישור פרקליט המחוז, אין בידי לקבל, לצורך השלב בו אנו מצויים, את טענת הסנגור בדבר אי-חוקיות בהפעלת הסוכן.

6. שנית, אתייחס לטענה בדבר ההיכרות בין הסוכן לבין המשיב. בכתב האישום נטען כי בין הסוכן לבין המשיב היכרות רבת שנים. לטענת הסנגור דברים אלה אינם נכונים, וזאת בהסתמך על הודעתו של הסוכן מיום 11.9.19 בשעה 13:50, שם השיב לשאלת החוקר כי הוא הכיר את המשיב לפני שבועיים בערך, במהלך מעצרו האחרון בעת ששהה במגרש הרוסים והמשיב היה עצור על מכירת סמים. באותה הודעה נרשם מפיו כי הוא לא הכיר את המשיב לפני המפגש ביניהם בבית המעצר. ב"כ המבקשת הפנתה לעדותו של הסוכן מיום 1.12.19 כדלקמן:

"אני רוצה לספר לך מה היה לי בשבוע האחרון עם חודיפה שארחה שאני מכיר אותו כמה שנים וגם במעצר האחרון שלי לפני כמה חודשים במגרש הרוסים ישבנו ביחד באותו תא ואז הוא אמר לי שהוא חזק בקוקאין ויש לו תחנה ושיש לו קוקאין נקי ושאם אני ירצה אני ידבר איתו מתי שאני רוצה וקבענו שנשתחרר מהמעצר נדבר".

לטענת הסנגור, מי שרשם את ההודעה הוא המפעיל והשפה שבה נרשמו הדברים איננה שפתו ואופן ניסוחו של הסוכן, ומכאן שהדברים הוכנסו לפיו על ידי המפעיל. כמובן שבשלב זה ובהליך זה אין אפשרות להכריע בטענה, שכן, כידוע, בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפירכות מהותיות וגלויות לעין, ומכאן שלא ניתן לראות בטענות המשיב משום כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה.

7. שלישית, לעניין רישומי המשטרה בדבר הבעלות בטלפון הנייד. לטענת הסנגור, מתדפיס בעלויות היסטוריות מיום 18.12.19 שהוצג בדיון (וסומן על ידי בספרה 2), עולה כי הטלפון שבו לכאורה בוצעו השיחות וההתכתבויות בין המשיב לסוכן, לא היה בבעלות המשיב. כפי שטענה ב"כ המבקשת, המשיב העיד כי הוא נוהג להחליף טלפון לעיתים מזומנות, כך שאין לו מספר קבוע. משום כך אין להתפלא כי ברישומי המשטרה לא נקשרה הבעלות בין מספר הטלפון לבין המשיב. טענה זו בהחלט מסבירה, בוודאי בשלב זה, את היעדר רישום הבעלות ואין בה, כשלעצמה, כדי לתמוך בטענות המשיב.

8. רביעית, נטען על ידי הסנגור כי לא בוצע זיהוי קולי על פיו ניתן היה לזהות את קולו של המשיב כמי ששוחח בטלפון עם הסוכן. בעניין זה אציין כי באישום השני ובאישום השלישי מיוחסים למשיב מפגשים ישירים עם הסוכן, במהלכם נטען כי המשיב נכנס למכוניתו של הסוכן ומסר לו שקית הכוללת קוקאין. מפגשים אלה צולמו בווידאו והם מלמדים כי המשיב בעצמו הגיע לנקודת המפגש וביצע לכאורה את העסקאות המיוחסות לו. צילומים אלה הוצגו למשיב בחקירתו ובתגובה לכך שהוא שמר על זכות השתיקה. כך למשל, בהודעת המשיב מיום 3.2.20 נאמרו הדברים הבאים (עמ' 3, שורות 36-43), בתגובה להצגת תמונה מקובץ מרץ 15 המסומן "עסקה", מונה 06:47:

"ת. אני לא יודע מי האנשים בתמונה ואני רוצה לשמור על זכות השתיקה...
ש. אני אומר לך שאתה מופיע בתמונה הזו שהראיתי לך, תגובתך?
ת. אני שומר על זכות השתיקה.
ש. מדוע אתה שומר על זכות השתיקה?
ת. אין לי מה לומר".

בעמודים 7-8 להודעתו של המשיב מיום 3.2.20, נאמרו הדברים הבאים:

"ש. אני מציג לך את הווידאו של אותה עסקה בתאריך ה 8.12.19 ובה אתה מכרת את הקוקאין [לסוכן] תמורת 9,700 ₪, ספר לי מה אתה רואה? (הערת חוקר: מציג לחשוד קובץ ווידאו ממונה 06:44 ועד הסוף המסומן 'עסקה').

ת. אני שומר על זכות השתיקה...

ש. אני אומר לך שבמידא זה אתה נראה בבירור כאשר אתה מוסר [לסוכן] את הסמים ומקבל ממנו את הכסף?

ת. יש לי זכות השתיקה.

ש. אני מציג לך ווידאו נוסף מאותה עסקה, ספר לי מה אתה רואה? (הערת חוקר: קובץ המסומן 'עסקה המשך' עד מונה 03:49)

ת. יש לי זכות השתיקה".

כידוע, זכות השתיקה הינה זכות המוקנית לנאשם על פי דין וכל נאשם רשאי לעשות שימוש בזכות זו. נאשם שיש נגדו ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירה חמורה אינו יכול ליהנות משני העולמות בעת ובעונה אחת: גם לשתוק, על אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מן המעצר על אף שהוא נותר בחזקת מסוכן. הימנעות נאשם מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב של המעצר, את מעורבותו הלכאורית במיוחס לו. אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשתיקה אך בסופו של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכאורית במיוחס לו בכתב האישום (בש"פ 7216/05 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (23.5.08); בש"פ 1947/09 **מדינת ישראל נ' אייל לוי** (9.3.09); בש"פ 4667/12 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (28.6.12), פסקה 8); בש"פ 6293/18 **אבו סרחאן נ' מדינת ישראל** (3.10.18)).

9. חמישית, נטען על ידי הסנגור כי הסרטון המתעד את הפגישה ברכב עם הסוכן אינו מאפשר זיהוי של המשיב כגורם שנכנס לרכב. בעניין העסקאות שנעשו במישרין בין הסוכן לבין המשיב (האישום השני והאישום השלישי), יש די ראיות לכאורה לזיהוי המשיב כגורם המוסר את הסמים ומקבל את התשלום בתמורה.

10. שיטת, נטען כי שקיות הניילון בהן סופקו הסמים לא נשלחו לבדיקת מעבדה. על אף העובדה כי לא נמצאו בחומר החקירה תוצאות של בדיקת מעבדה, לא ניתן לומר כי כתוצאה מכך חל כרסום ראיתי במיוחס למשיב.

11. שביעית, נטען על ידי הסנגור כי קיים קושי בהוכחת העבירה של ניסיון לסחר בנשק. הטענה היא כי האישום מבוסס על הודעות וואטסאפ לכאוריות בין המשיב לבין הסוכן הסמוי, כאשר אחד מיסודות העבירה הוא הוכחה שאכן מדובר בנשק. נטען כי אין די בצילום של כלי הנשק שנשלח באמצעות הטלפון, שכן יתכן שהצילום הורד כתמונה מהאינטרנט, או שמדובר בחפץ פלסטיק ובהיעדר חוות דעת של מומחה אין ראיות לכאורה שאכן מדובר בנשק. במפגש בין הסוכן לבין המשיב, המתועד בווידיאו ובאודיו, נשאל המשיב על ידי הסוכן אם יש לו עוד דברים והמשיב ענה שיש לו אקדח למכירה. מאוחר יותר שלח המשיב, לכאורה, צילום של האקדח והתנהל ביניהם מו"מ ביחס לסכום הרכישה. תחילה דרש המשיב סכום של 38,000 ₪ תמורת האקדח, ובהמשך הסוכן התכתב עם המשיב לכאורה וניסה להתמקח על מחיר האקדח. בהמשך ההתכתבות כתב המשיב לסוכן כי הוא יוכל למכור לו את האקדח ב-37,000 ₪. חילופי הדברים בין המשיב לבין הסוכן מעידים לכאורה על מו"מ לרכישת האקדח מידי

המשיב אשר לא הבשיל לעסקה, ומכאן האישום בניסיון לסחר בנשק. בהינתן דברים אלו, איני סבור כי ניתן לקבל את הטענה בדבר חולשה ראייתית.

12. שמינית, נטען כי המעורב האחרון באישום הרביעי הכחיש קשר עם המשיב. על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, יש להראות כי מדובר בסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (בש"פ 385/11 **ציון נ' מדינת ישראל** (20.1.11); בש"פ 352/11 **ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל** (25.1.11), פסקה 9). במקרה זה נטען כי המשיב שלח לסוכן את מספר הטלפון של המעורב האחר ובעקבות כך יצר הסוכן קשר עם אותו אחר לשם תיאום המפגש ביניהם ורכישת הקוקאין. בנסיבות אלה, איני סבור שהוכח כרסום של ממש בראיות.

13. נוכח כל הדברים הללו, נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

14. מכאן יש לעבור לבחינת עילת המעצר וכן בחינת האפשרות בדבר חלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני, שיש בהם כדי לאיין את מסוכנותו הלכאורית של המשיב.

15. הכלל שנקבע בכל הנוגע לעבירות סמים הוא שנאשם שיש לגביו ראיות לכאורה הקושרות אותו לביצוע סחר בסמים לא ישוחרר ככלל לחלופת מעצר, אלא במקרים חריגים (בש"פ 2797/94 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (2.6.1994), פסקה 4 לפסק דינו של השופט י' זמיר; בש"פ 8915/00 **בן אלישע נ' מדינת ישראל** (17.12.2000); בש"פ 6226/04 **אבו-חצירא נ' מדינת ישראל** (6.7.2004); בש"פ 4305/09 **גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל** (25/5/09); בש"פ 299/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.01.2019) פסקה 14; בש"פ 3023/19 **מדינת ישראל נ' אסף לב** (08.05.2019); בש"פ 3483/19 **מדינת ישראל נ' דוד אלון דדון** (13.06.2019)).

16. הכלל בעבירות סמים הוא מעצר והחריג הוא שחרור לחלופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני. בעבירות סמים, שאינן עבירות של החזקה לשימוש עצמי, הכלל שנקבע בפסיקה הוא כי מי שיש נגדו ראיות לכאורה על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים ורק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר (בש"פ 4305/09 **חרבאוי נ' מדינת ישראל** (25.5.09); בש"פ 1929/19 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (28.3.19); בש"פ 3358/19 **מדינת ישראל נ' בן עוז** (17.5.19)).

17. יחד עם זאת, גם כשקיימת עילת מעצר ואף בעבירות חמורות, על בית המשפט לבדוק את האפשרות לשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 3669/17 **ואזנה נ' מדינת ישראל** (23.5.17); בש"פ 2567/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.3.18)). הוא הדין לעניין בחינת חלופת מעצר בעבירות המקימות חזקת מסוכנות (בש"פ 668/18 **אבו זאיד נ' מדינת ישראל** (29.1.18)).

18. בעבירות בהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, דרך המלך היא לשקול שחרור לחלופה רק לאחר עיון בתסקיר מעצר מאת שירות המבחן (בש"פ 6718/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.9.06)).

19. החלטות שניתנו על ידי בית המשפט העליון, הנוגעות למעצר עד תום ההליכים בעבירות סמים, מלמדות כי בכל המקרים שנדונו באותן החלטות, הוגשו תסקירי שירות המבחן, לפני שנפלה ההכרעה בשאלת המעצר עד תום ההליכים (ראו לאחרונה: בש"פ 4354/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.7.19) פסקאות 8-9; בש"פ 5577/19 **לשם נ' מדינת ישראל** (22.9.19) פסקה 7; בש"פ 6115/19 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (24.9.19) פסקה 14; בש"פ 6163/19 **ירמילוב נ' מדינת ישראל** (2.10.19) פסקה 9). כך למשל נאמר בבש"פ 5577/19 הנ"ל (פסקה 7):

"כידוע, נוכח הנזק הציבורי החמור שבעבירות סמים, ככלל, בעבירות מסוג זה יש להורות על מעצר עד תום ההליכים (סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996). נאשם המבקש לסטות מהכלל האמור, נדרש להראות, כי קיימת חלופה אשר בכוחה להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו. בענייננו, נוכח אופיין הווירטואלי של העבירות, כמו גם היקף ביצוען, החלופה המוצעת אינה מניחה את הדעת, וזאת על אף הרושם החיובי העולה מתסקיר שירות המבחן".

20. בכל הנוגע לעבירת הניסיון לסחר בנשק, המיוחסת למשיב, נקודת המוצא לדיון "היא הכלל שלפיו את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם בעבירות נשק לא ניתן להפיג אלא במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריא" (בש"פ 4500/19 **אחמד דיאב נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 וההפניות שם (16.7.2019) בש"פ 9713/17 **שקיר נ' מדינת ישראל** (27.12.2017)), ואף נקבע כי בעבירות מסוג זה בחירה בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני מחייבת טעמים מיוחדים שיירשמו (ר' סעיף 22ב' (ב) לחוק המעצרים; בש"פ 5981/17 **מדינת ישראל נ' מוניב מחאג'נה**, פסקה 4 (30.7.2017)). אשר לאפשרות השחרור למעצר בית מלא בפיקוח - הנחיית פסיקת בית המשפט העליון היא כי כאשר מדובר בעבירות נשק נדרש פיקוח הדוק ואין להסתפק במפקח שהוא קרוב משפחה (בש"פ 1498/18 **סייף אלדין סאלח נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (27.2.2018)). כך, לדוגמה בבש"פ 7117/18 **נור אלדין ג'זאווי נ' מדינת ישראל** (24.10.2018) נדון מקרה שבו העורר פרץ לרכב וגנב מתוכו כלי נשק, ולאחר מכן נסע לרמאללה כדי למכור את הנשק (לצד אישומים נוספים בפריצה) והוא נעצר עד לתום ההליכים.

21. לצד זאת נקבע, כי עבר פלילי נקי, גיל צעיר, אישום בודד והיותו של החלק המיוחס לנאשם בביצוע העבירה יכולים להצדיק מסקנה אחרת (ר' בש"פ 4830/18 **מחפוד' דרבאס נ' מדינת ישראל**, פסקה 21 (30.7.2018)) אך גם במקרים אלה נדרשת חלופה הדוקה.

22. במקרה שלפנינו, למשיב עבר פלילי הכולל, בין היתר, הרשעה מחודש דצמבר 2019 בעבירות סחר בסם מסוכן, בגינו מרצה המשיב בימים אלה מאסר בפועל של שבעה וחצי חודשים. המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו לכאורה באישום הראשון ובאישום השני בזמן ששוחרר למעצר בית בתיק האחר

בו הואשם ואף הורשע בעבירות של סחר בסם. את האישום השלישי והאישום הרביעי ביצע המשיב לכאורה בעודו ממתין לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו, כאמור לעיל. בהחלטת בית משפט זה מיום 13.2.20 (כבוד השופט ר' יעקובי) נקבע כי גם בנסיבות המיוחדות והמורכבות של תיק זה, עשוי תסקיר מעצר לתרום לתמונה מלאה בדרך להחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים. בהחלטה נוספת מיום 18.3.20 התבקש שירות המבחן לעשות כל שניתן כדי שתסקיר יתקבל בהקדם ויהיה מוכן לקראת הדיון שנקבע ליום 5.4.20. ביום 5.4.20 הוגשה בקשת דחיה מטעם שירות המבחן, ממנה עולה כי כתוצאה ממגיפת הקורונה שירות המבחן עובד בתקינה חלקית של כח אדם וכי בשל תקנות החירום לא מתאפשרת כניסתם של קציני המבחן לחלק מבתי הכלא. משום כך, הודיע שירות המבחן כי הוא יזדקק לדחיות ממושכות יותר על מנת לערוך את התסקירים המבוקשים, וכל זאת במידה והתנאים בשב"ס יאפשרו זאת. עוד נכתב בבקשה כי שירות המבחן יעדכן את בית המשפט בכל שינוי בנוגע לתנאים שיאפשרו מפגש עם עצורים ובהתאם לכך, לגבי פרקי הזמן הדרושים להכנת התסקירים.

23. לאור האמור לעיל בפסקה 22, איני רואה כל אפשרות בשלב זה של שחרור המשיב לחלופה או של מעצרו בפיקוח אלקטרוני. לנוכח המעשים החמורים המיוחסים למשיב, ולנוכח ביצוע לכאורה של העבירות בזמן שהמשיב שוחרר למעצר בית בתיק אחר שבו הורשע בביצוע עבירות של סחר בסמים, אין מקום לחלופה או למעצר באיזוק אלקטרוני, בהיעדר תסקיר מעמיק שייבחן את המשיב ואת המפקחים המוצעים.

24. ככל שבעתיד יוכל שירות המבחן להכין תסקיר מעצר כפי שהורה בית משפט זה בהחלטות קודמות, יוכל הסנגור להגיש בקשה לעיון חוזר, בהתחשב בתוכנו של התסקיר.

25. סוף דבר: הבקשה מתקבלת והמשיב ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

חומר החקירה שנמסר במהלך הדיון היום יופקד במזכירות לשם איסופו על ידי ב"כ המבקשת.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולשב"ס.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תש"פ, 16 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

אביגדור דורות, שופט